

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سنت مبارک: امام (خلیفه) سپر است

(ترجمه)

پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمود:

«مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَمَنْ يُطِيعَ الْأَمِيرَ فَقَدْ أَطَاعَنِي وَمَنْ يُعْصِ الْأَمِيرَ فَقَدْ عَصَانِي وَإِنَّمَا الْإِمَامُ جُنَّةٌ يُقَاتَلُ مِنْ وَرَائِهِ وَيُنْتَقَى بِهِ فَإِنْ أَمَرَ بِتَقْوَى اللَّهِ وَعَدَلَ فَإِنَّ لَهُ بِذَلِكَ أَجْرًا وَإِنْ قَالَ بِغَيْرِهِ فَإِنَّ عَلَيْهِ مِنْهُ»

ترجمه: «هر آن کس که از من اطاعت کند از الله اطاعت کرده و کسی که بی اطاعتی من را کند بی اطاعتی الله را کرده است. هر آن کس که امیرش را اطاعت کند مرا اطاعت کرده و هر آن که امیرش را نافرمانی کند مرا نافرمانی کرده است. امام به تنهایی سپری است که پشت سر او جنگیده می شود و ما را محافظت می کند. اگر او امر به ترس از الله متعال کند که اجراءکننده عدالت است، برای اش اجر و پاداش دارد. و اگر به ترس از کسی دیگری امر کند، گناه آن به دوش امیر حساب می گردد.» [صحیح بخاری و صحیح مسلم]

ابن خلدون در اثر خود بنام (مقدمه‌ی بر تاریخ) آورده است که: «وإذ قد بَيَّنَّا حَقِيقَةَ هَذَا الْمَنْصِبِ، وَأَنَّ نِيَابَةَ عِنَاصِبِ الشَّيْخِيَّةِ تَسْبِيحِيَّةٌ لِأَفَّةِ إِمَامَةٍ، وَالْقَائِمُ بِهِ خَلِيفَةُ إِمَامًا» «جایی که ما قبلاً حقیقت این منصب را توضیح داده ایم. آن در ارتباط به مسؤول در احکام شرعی جهت حفظ دین و حکم‌روایی بر سیاست جهان ذریعه‌ی دین است. به آن خلافت و امامت خطاب گفته می شود. کسی که مسؤول آن است همانا خلیفه و امام است.»

امام النووی در اثر (روضه الطالبین) می فرماید: «يَجُوزُ أَنْ يُقَالَ لِلْإِمَامِ الْخَلِيفَةُ، وَالْإِمَامُ، وَأَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ» که «جایز است که امام را خلیفه، امام و یا امیر المؤمنین بخوانیم.»

امام النووی در (شرح صحیح مسلم) می نویسد: «الْإِمَامُ جُنَّةٌ أَيْ، كَالسُّتْرِ، لِأَنَّهُ يَمْنَعُ الْعُدُوَّ مِنْ أَمْدَى الْمِعْمِ، بَعْمَعًا. مِنْ بَعْضٍ، وَيَحْمِي بِيضَةَ الْإِسْلَامِ، وَيَتَّقِيهِ النَّاسُ وَيَخَافُونَ سَطْوَتَهُ.» امام سپر است، زیرا او مانند پوش محافظتی است، او مسلمانان را از دشمنی که به آن‌ها ضرر می رساند محافظت می کند. او افراد را در برابر همدیگر محافظت می کند. هم‌چنان از دولت مقدس اسلام محافظت می کند. مردم در حیطة او پناه می جویند و از قدرت او می ترسند. او ادامه داد: «وَمَعْنَى يُقَاتَلُ مِنْ وَرَائِهِ أَيْ يُقَاتَلُ مَعَهُ الْكُفَّارُ وَالْبَغَاةُ وَالْحَوَارِجُ وَسَائِرُ أَهْلِ الْفَسَادِ وَالظُّلْمِ مُطْلَقًا» معنی "در عقب آن می جنگند" این است که قطعاً آنان با کفار، خائنین، بغاوت‌گران و تمام اهل فتنه و ظلم بجنگند."

امام بن حجر العسقلانی در شرح بخاری، (فتح الباری) می فرماید: «الْإِمَامُ جُنَّةٌ بِصَمِّ الْجِيمِ أَيْ سِتْرَةٌ لِأَنَّهُ يَمْنَعُ الْعُدُوَّ مِنْ أَدَى الْمُسْلِمِينَ وَيَكْفَى أَدَى بَعْضِهِمْ عَنْ بَعْضٍ وَالْمُرَادُ بِالْإِمَامِ كُلُّ قَائِمٍ بِأُمُورِ النَّاسِ» «امام به تنهایی سپر (جَنَّة) یا (Junnah) است» در جَنَّة حرف جیم به ضمه خوانده می شود که به معنای سپر محافظی است، زیرا دشمن را از آسیب رساندن به مسلمانان باز می دارد.

او از آسیب رساندن آن‌ها به یکدیگر جلوگیری می‌کند. مراد از امام هر آن حاکمی است که به امور مردم طبق نظام اسلام رسیدگی کند.»

امام السیوطی در شرح مسلم (الدیباج علی صحیح مسلم بن الحجاج) می‌فرماید: «سَاتِرٍ لِمَنْ خَلْفَهُ وَمَانِعٍ لِّخَلَلٍ يَعْضُ لَصَلَاتِهِمْ بِسَهْوٍ أَوْ مُرُورٍ مَارِ كَالْجَنَةِ وَهِيَ التَّرْسُ الَّذِي يَسْتَرُ مَنْ وَرَاءَهُ وَيَمْنَعُ مِنْ وُضُوعِ الْمَكْرُوهِ إِلَيْهِ». در مورد امام می‌گوید: امام فردی است، کسانی که در عقب آن است را حفظ می‌کند. او از هر گونه اخلاقی در نماز جلوگیری می‌کند. او مانند یک سپر است؛ سپر زرهی است که از عقب آن محافظت می‌کند و از رسیدن چیز مضر جلوگیری می‌کند.»

نوشته‌شده برای دفتر مطبوعات مرکزی حزب التحریر توسط

مصعب عمیر - ولایه پاکستان